

Ondan Sonra

– AliKemal · 17 Temmuz 2016

Dolandırıcılık tarihinde Sülün Osman adıyla nam salan Osman Ziya Sülün, İstanbulluları yıllarca kandırmış; kimine Galata Kulesi'ni, kimine köprüyü satmıştı. Kiminden de şehir meydanındaki 'saate bakma' parası almıştı. İstanbul'un taşının toprağının altın olduğu devirlerdeydi. Anadolu'nun bağrından trenle kopup gelen vatandaşlar, Haydarpaşa garında inince ilk iş, garın büyük saatine bakarlardı. Sonra da ona göre kendi saatlerini düzeltirlerdi. Anadolu'nun saf ve iyi niyetli çocuğunu saatini düzeltmekle meşgulken gören İstanbul'un kaytan bıyıklı delikanlısı gelir ve selam verirdi. "Hoş geldin, nereden geldin?" sohbetinden sonra saatin sahibinin kendisi olduğunu, saate bakma parası vermesi gerektiğini söylerdi. Taşı toprağı altın olan İstanbul'un elbet bir bedeli olmalıydı. Ağzı iyi laf yapan bu şehirli çocuk da doğru söylüyordu herhalde; "Al o zaman gardaş hakkını!" Dolandırıcılık tarihinde Sülün Osman adıyla nam salan bu İstanbullu genç yıllarca insanları dolandırmış; kimine Galata Kulesi'ni, kimine köprüyü satmıştı. Kiminden de şehir meydanındaki saate bakma parası almıştı.

Ondan Sonra;

Sülün Osman'ın namı Selçuk Parsadan ortaya çıkana kadar sürdü. Sülün Osman'ın tahtını sarsan son zamanların en meşhur dolandırıcısı Selçuk Parsadan ise saf Anadolu çocuklarını değil, bizzat ekonomi profesörü olan Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Tansu Çiller'i dolandırarak adını duyurdu.

Ondan Sonra;

Bugün Sülün Osman'ın ve Parsadan'ın bile eline su dökemeyeceği dolandırıcılar var. Bunların yöntemleri ise Oscar ödüllü senaryolara taş çıkartacak türden.

Ülkeyi dolandıran siyasetçilerin ve namlı işadamlarının isimlerini zikretmeye gerek yok herhalde! Bunların kim olduğunu merak ediyorsanız da, yıllarca dolandırıcılık davalarıyla ilgilenen emekli Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ahmet Gündel'in "Ulusça nasıl dolandırıldık?" adlı kitabını alıp okumanızı önermekle yetineceğim. Sayın Ahmet Gündel, "millet olarak dolandırılmaya çok açık bir toplumuz. Bu sebepten dolandırıcılık ülkemizde pek yaygın. Bir de bu suça caydırıcı cezaların verilmemesi sebebiyle dolandırıcılar işlerine 'zevkle' devam ediyor. Üstelik, dolandırıcılar artık Sülün Osman ve Selçuk Parsadan gibi sadece paraya ve mala-mülke değil, insanların canına kastediyor. Mal canın yongasıdır; ama öyle hikayeler var ki insan "keşke para, mal-mülk gitseydi" diyor. Bu konuda dikkatli olmak gerek," diyor.

Eh, doğru söze ne denir.

Ondan Sonra;

Her zaman akıcı yazan yazarların yazılarını okumayı çok sevmişimdir. Örneğin; rahmetli Aziz Nesin, o kadar akıcı yazılar içeren kitaplar yazardı ki bir sayfayı okurken bir sonraki sayfada ne yazıyor diye merak etmekten okuduğum sayfayı yarım bırakıp, bir sonraki sayfalara hızlıca göz atardım "Acaba

hikâyenin devamında ne var?" diyerek. Ancak bir hata yaptım ve çocukken okuduğum Aziz Nesin'in kitapları dışında hiçbir ciddi Aziz Nesin kitabı okuyamadım. Bu sebepten dolayı çocukken olan sosyalliğim ile şu anki sosyalliğim arasında dağlar kadar fark var. Çocukken anlattıklarımla etkileyemeyeceğim insan yoktu. Sıkmadan uzun cümleler kurarak insanları etkim altına alabiliyordum ve en önemlisi toplum içerisinde kendimi ifade edebildiğim için kendimle barışık bir çocuk olarak büyümüştüm. Şimdi kitabın insan hayatında ne kadar önemli bir yer tuttuğunu, özellikle kaliteli yazarların yazdıkları kitapların, insanların sosyal yaşamına çok iyi etkiler kattığını belirtmek isterim. Kitaptan kastım, "inek" gibi okuyup, hatta bir süre sonra "tüm kitapları okumalıyım" mantığında okumak değil. İnsanların ilgisini çeken konular hakkında profesyonelce seçilmiş kitapların faydalı olacağından bahsediyorum. Bunu nerden mi biliyorum? Çevremde, -sizin de çevrenizde olduğu gibi- birçok farklı türden insan var. Bunlardan bir kısmı hiç kitap okumayanlar, bir kısmı benim gibi orta düzeyde okuyucu, bir kısmı okumak için okuyan bilinçsiz okurlar ve diğer bir kısmı da ilgi alanına dair veya eksik oldukları yönlerde özenle seçilmiş kitapları okuyanlar. Emin olabilirsiniz ki son gruptaki kişiler ister üniversite eğitimi almış olsun ister lise eğitimi bile almamış olsunlar, sosyal yaşamlarında hatta ve hatta iş yaşamlarında hiç de ekside olmayan kişiler. Ayrıca kişiye göre çok fazla ileride olanlar var. Tabii ki kitaplar kurtarıcı bir güç değil. Biraz da insanın içinde istek ve kapasite olacak. Kapasite olayını kabullenmek lazım. Mesela "benden doktor olmaz ama çok iyi garson olurum" diyerek işini zevkle yapan temizlikçi yüzdesi nedir sizce?

*

24.10.2012